

Dosarul nr. 2ra-1070/22
2-20130558-01-2ra-05082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Ciubotaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizare nr. 51/396,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 51/396, împotriva Olesei Budișteanu și Mihail Budișteanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 51/396 și s-a menținut hotărârea din 08 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 20 octombrie 2020 Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 51/396, a depus în procedura cererilor cu valoare redusă acțiune oblică împotriva Olesei Budișteanu și Mihail Budișteanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că potrivit contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr.5456 din 03 noiembrie 2004, încheiat între SA „Termoelectrica” și APLP nr. 51/396, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

A afirmat că, totodată, în urma consumului de energie termică, APLP nr. 51/396 a prestat la rândul său servicii comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, către toți locatarii blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform bonurilor de plată primite.

Conform facturii pentru energia termică pârâții Olesea Budișteanu și Mihail Budișteanu, domiciliați în apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău, către luna iulie 2020 au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 9301,07 lei.

Reclamanta consideră că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor serviciului, în speță, proprietarilor apartamentului Olesea Budișteanu și Mihail Budișteanu, care, însă, au neglijat obligațiile de plată, în pofida faptului că trebuia să plătească datoria în termen de 30 zile de la data primirii facturii în conformitate cu reglementările art.863 alin.(1) lit.b) din Codul civil.

Reclamanta a solicitat încasarea în mod solidar de la Olesea Budișteanu și Mihail Budișteanu în beneficiul APLP nr. 51/396 a datoriei pentru energia termică acumulată până în luna iulie 2020 în sumă de 9301,07 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 14 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a încetat procedura scrisă. S-a dispus examinarea cauzei civile la cererea chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 51/369 mun. Chișinău împotriva Olesiei Budișteanu, Mihail Budișteanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, în procedura generală.

Prin hotărârea din 08 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea din 08 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la 09 iulie 2021, în termenul legal, SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 51/396, a contestat-o cu apel.

Prin decizia din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins recursul declarat de SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 51/396 și s-a menținut hotărârea din 08 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea soluției adoptate, instanțele ierarhic inferioare au indicat că SA „Termoelectrica” nu a justificat prin probe pretenția cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 9301,07 lei și nu a prezentat calculul desfășurat al achitărilor, care ar confirma perioada pentru care s-a acumulat această datorie. Informația cu privire la volumele facturate și sumele achitate pentru energia termică de către APLP nr.51/396 la situația din 20 august 2020 nu atestă că datoria revendicată nu a fost achitată. Factura de plată pe luna iulie 2020 nu confirmă datoria pârâților la situația depunerii cererii de chemare în judecată -20 octombrie 2020. Reclamanta urma să prezinte atât factura la situația din luna octombrie 2020, cât și calculul desfășurat al achitărilor, care ar confirma perioada pentru care s-a acumulat această datorie.

La 12 iulie 2022 SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 51/396, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de apel, concluziile expuse în decizie fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu articolul 433 lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptată împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusă de către SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 51/396, care are calitatea procesuală de reclamantă și este îndreptățită să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată la adresa electronică a reclamantei SA „Termoelectrica” la data de 13 mai 2022 (f.d. 97). Prin urmare, recursul declarat la 12 iulie 2022 de către SA „Termoelectrica”, este în termen.

La data de 05 august 2022 Curtea Supremă de Justiție a expeditat participanților la proces copia recursului motivat, explicându-le dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs (f.d. 111).

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 51/396, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 51/396, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SA „Termoelectrica” și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 51/396, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (11) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizare nr. 51/396, împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas